

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
Гж 3512/20
24.6.2020. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Весне Станковић, председника већа и судија Весне Секулић и Сање Агатоновић, чланова већа, у парници тужиоца Д [REDACTED] Д [REDACTED] из Београда, Ж [REDACTED] В [REDACTED] П [REDACTED] ЈМБГ [REDACTED] чији су пуномоћник Драган Траиловић, адвокат из Београда, [REDACTED] [REDACTED] против туженог М [REDACTED] Д [REDACTED] из Београда – Земун, П [REDACTED] ЈМБГ [REDACTED] чији је пуномоћник Дејан Вуковић, адвокат из Београда, [REDACTED] Д [REDACTED] [REDACTED] ради предаје непокретности – чинидбе, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Мионици П 103/18 од 5.2.2020. године, исправљене решењем истог суда П 103/18 од 4.5.2020. године, у седници већа одржаној дана 24.6.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Апелациони суд у Београду оглашава се **СТВАРНО НЕНАДЛЕЖНИМ** за одлучивање о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Мионици П 103/18 од 5.2.2020. године, исправљене решењем истог суда П 103/18 од 4.5.2020. године.

УСТУПА СЕ предмет Вишем суду у Ваљеву као стварно и месно надлежном суду.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици П 103/18 од 5.2.2020. године, исправљеном решењем истог суда П 103/18 од 4.5.2020. године, првим ставом изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу преда у државину кат. парц. бр. 786/4 КО В [REDACTED], Мионица, село В [REDACTED] површине 97,43 ара са пратећом инфраструктуром, уписану у лист непокретности бр. 444 КО В [REDACTED]. Другим ставом изреке пресуде обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 63.300,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, па до исплате.

Против наведене пресуде тужени је изјавио жалбу из свих законских разлога.

Испитујући по службеној дужности стварну надлежност за одлучивање о изјављеној жалби у смислу одредбе члана 17 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11....18/20), Апелациони суд у Београду је оценио са није стварно надлежан за одлучивање у другостепеном поступку.

Одредбом члана 23 став 2 тачка 3 Закона о уређењу судова (“Службени гласник РС” број 116/08 са изменама и допунама) прописано је да Виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова, поред осталог и на пресуде у споровима мале вредности.

Према члану 468 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11,...18/20) спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 469 Закона о парничном поступку прописано је да се споровима мале вредности не сматрају спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

Чланом 33 став 1 Закона о парничном поступку прописано је да ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, а тужилац у тужби наведе да пристаје да уместо испуњења тог захтева прими одређени новчани износ, као вредност предмета спора узеће се тај износ; а ставом 2 наведеног члана да у другим случајевима, ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

У конкретном случају, не ради се о спору о непокретностима у смислу цитираног члана 469 ЗПП већ се расправља о захтеву који је кондемпнаторне природе – тражи се чинидба, односно предаја непокретности у државину. Спор са оваквим захтевом не представља спор о непокретности, јер спорови о непокретностима подразумевају спорове о утврђењу, заснивању и престанку права својине и других стварних права на непокретности. Спорови ради извршења чинидбе на непокретности нису изузети из правила о споровима мале вредности, па се оцена да ли се ради о спору мале вредности, врши управо у складу са чланом 468 став 1 ЗПП. Код тако постављеног тужбеног захтева меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби. Како је тужилац вредност предмета спора у тужби означио на износ од 50.000,00 динара, то је првостепеном пресудом која је донета у овом конкретном случају одлучено у спору мале вредности, па је за одлучивање о жалби надлежан Виши суд.

На основу изложеног применом одредбе члана 17 став 1 Закона о парничном поступку, члана 23 став 2 тачка 3 Закона о уређењу судова и члана 4 став 1 тачка 2

Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава (“Службени гласник РС”, бр. 101/13), одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Весна Станковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић